

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci žalobce: **M. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 3. 2015, č. j. ve věci invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou ze dne 20. 5. 2015 žalobce brojil proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 3. 2015, č. j. (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky podané žalobcem proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 27. 1. 2015, č. j. (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla o tom, že se žalobci podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „ZDP“ nebo „zákon o důchodovém pojištění“), a čl. II bodu 3 zákona

č. 220/2011 Sb., přiznává ode dne 11. 12. 2014 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podkladem pro toto rozhodnutí byl posudek o invaliditě podaný Okresní správou sociálního zabezpečení v Blansku (dále jen „OSSZ v Blansku“) ze dne 22. 12. 2014, podle něhož již žalobce není invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale byl od 11. 12. 2014 uznán invalidním pro invaliditu druhého stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, neboť z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 55 %.

V **napadeném rozhodnutí** žalovaná uvedla, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu. V námitkovém řízení posoudila opětovně zdravotní stav žalobce, přičemž vycházela ze zdravotnické dokumentace, zejm. pak ze zpráv MUDr. Petra Klepala z neurologického vyšetření ze dne 5. 9. 2014, 1. 10. 2014, 17. 10. 2014, 5. 1. 2015 a 12. 3. 2015, dále také z rozhodnutí Městského úřadu Blansko o odnětí řidičského oprávnění. V námitkovém řízení žalovaná nechala vypracovat posudek svého lékaře ze dne 19. 3. 2015, jímž bylo zjištěno, že u žalobce se ode dne 11. 12. 2014 jednalo o invaliditu II. stupně, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 60 %. Rozhodujícím zdravotním postižením žalobce bylo postižení uvedené v kapitole VI. (postižení nervové soustavy), položce 17 (Huntingtonova nemoc), písm. b (středně těžké funkční postižení, funkčně závažná porucha exekutivních funkcí, závažné změny osobnosti a chování, dyskineze, dysartrie, poruchy stability s pády, celková výkonnost a některé denní aktivity značně omezeny podle rozsahu symptomatologie a funkčního omezení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále jen vyhláška o posuzování invalidity). Se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti a dále s ohledem na dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a na schopnost rekvalifikace byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena celkově na horní hranici daného procentního rozmezí, tzn. 60 %. Ke změně invalidity z prvního stupně na druhý stupeň došlo ode dne 11. 12. 2014. Vznik invalidity II. stupně byl stanoven datem odborného psychiatrického nálezu, který dokládá rozhodné skutečnosti pro uznání invalidity II. stupně.

V posudkovém hodnocení posudku lékařka žalované zejm. uvedla, že v případě žalobce se jedná o Huntingtonovu nemoc potvrzenou na úrovni DNA, s počínající dyskinesí multisegmentální (končetiny i trup), interferující s volní motorikou. Syndrom demence je toho času mírného až středního stupně, je přítomen i depresivní syndrom a v úvodu anxiosně fobická porucha s panickými atakami u disponované osobnosti, chronifikovaná. Další postižení žalobce (chronický vertebrogenní algický syndrom polytopní – torakalgie, převážně pravostranné lumboischialgie bez kořenové symptomatologie, dále vnitřní choroby) žalovaná hodnotila ve smyslu příslušných lékařských zpráv. Na rozdíl od OSSZ v Blansku lékařka žalované vyhodnotila jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu žalobce Huntingtonovu nemoc s projevy progresu neurologického nálezu v pásmu středně těžkého funkčního postižení vzhledem k nově objektivizované tíži neuropsychiatrické symptomatologie. I přes provedenou změnu však posudek žalované potvrdil závěry OSSZ v Blansku ve vztahu k určení stupně invalidity. S poukazem na ustanovení § 38 a § 39 ZDP žalovaná námitky zamítla a potvrdila své prvostupňové rozhodnutí, neboť zdravotní stav žalobce odpovídal invaliditě druhého stupně.

V **žalobě** proti napadenému rozhodnutí žalobce uvedl následující žalobní body. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť závěry zaujaté žalovanou se liší od závěrů posudku OSSZ Blansko. Samotný posudek i napadené rozhodnutí konstatují

opakovaně progresi neurologického nálezu a odůvodňují změnu zařazení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého stavu do jiné kapitoly a položky v citované příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. V mezidobí byl žalobci z moci úřední odebrán řidičský průkaz jako důsledek toho, jak se mu jeho zdravotní stav zhoršuje. Při zpracování posudku měly být vyžádány jeho zpracovatelem také další aktuální zprávy o jeho zdravotním stavu. Žalobce je více jak rok v pracovní neschopnosti a v důsledku aktuálního zdravotního stavu zcela přišel o možnost být zaměstnán. Závěr o tom, že jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 60 %, tedy neodpovídá skutečné situaci. Žalobce tedy spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí zejm. v nesprávném a neúplném posouzení svého zdravotního stavu, a to s přihlédnutím ke všem skutečnostem i novým a aktuálním lékařským zprávám. Žalovaná rozhodovala pouze na základě předchozích, a nikoliv aktuálních lékařských zpráv a vyšetření, např. hospitalizace na neurologii ze září 2014, vyšetření CT ze září 2014. Podle jeho názoru se závěry jednotlivých posudkových orgánů podle jeho názoru zásadně liší, přičemž již neodpovídají aktuálnímu stavu a progresi jeho onemocnění a postižení. Z uvedených důvodů navrhl zrušení obou rozhodnutí žalované a vrácení věci k dalšímu řízení.

Ve svém **vyjádření** k žalobě žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 19. 3. 2015 vypracovaného pro účely řízení o námitkách s tím, že žalobce byl ke dni 11. 12. 2014 invalidní ve druhém stupni. Navrhla, aby byl ve věci vypracován posudek Posudkové komise MPSV a byl jím proveden důkaz, přičemž navrhla zamítnutí žaloby.

Ze **správních spisů** OSSZ v Blansku a žalované, ze které krajský soud zjistil, že žalobce se stal poživitelem částečného invalidního důchodu od 23. 5. 2000, kdy u něho byla shledána částečná invalidita (pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti 60 %), jejíž příčinou bylo stanoveno astma bronchiale chronické, středně těžké, perzistující. Tato zdravotní klasifikace trvala i v dalších letech až do posudkové kontroly dne 18. 6. 2003, kdy byla jako rozhodující příčina určena anxiózně fobická porucha u simplexní osobnosti hodnocená jako těžká (léčena na psychiatrii od roku 1999). Na základě posudkové kontroly ze dne 28. 5. 2012 OSSZ Blansko byla tato porucha hodnocena jako středně těžké funkční postižení, které je nepříznivě ovlivněno dalšími poruchami (dýchací páteřní obtíže). Pro stabilizaci zdravotního stavu bylo hodnocení dochované pracovní schopnosti sníženo 40 %. Na toto posouzení zdravotního stavu žalobce již navázalo vyšetření lékařkou OSSZ v Blansku ze dne 22. 12. 2014, které se stalo podkladem prvostupňového rozhodnutí žalované, které do posudkového hodnocení promítlo Huntingtonovu chorobu potvrzenou genetickým vyšetřením ze dne 12. 12. 2014 a stanovilo i vzhledem k ostatním lékařským nálezům míru poklesu pracovní schopnosti na 55 %.

Krajský soud nechal vyhotovit **posudek**, který vypracovala Posudková komise MPSV, pracoviště v Brně (dále jen "PK MPSV") ze dne 16. 9. 2015, v němž PK MPSV dospěla k následujícímu posudkovému hodnocení k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Žalobce byl jednání PK MPSV přítomen dne 16. 9. 2015, bez doprovodu a se dvěma francouzskými holemi. Při svém posuzování PK MPSV vycházela z posudkové spisové dokumentace, zapůjčené zdravotnické dokumentace praktického lékaře a lékařských nálezů, mezi jinými i z neurologických nálezů MUDr. P. K. ze dne 5. 1. 2015, 12. 3. 2015, 24. 3. 2015, 9. 4. 2015, 11. 8. 2015 a 9. 9. 2015, a nálezu z oddělení lékařské genetiky FN Brno ze dne 12. 12. 2014 a nálezu MUDr. A. B. ze dne 13. 8. 2015. Z vyšetření při jednání PK MPSV vyplývá, že žalobce se pohyboval se dvěma francouzskými holemi, které poponášel, neopíral

se o ně. Stran opěrného systému PK MPSV uvádí, že jde o chronickou lehčí poruchu dynamiky páteře, bez zjevných paréz a nápadných dyskinez, patrné jsou zejm. depresivní ladění simplicitas. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že hodnotí odlišně od lékaře OSSZ v Blansku a ve shodě s lékařem žalované, a to z následujících důvodů. U žalobce jde o Huntingtonovu nemoc se středně těžkým funkčním postižením, kdy je funkčně závažná porucha exekutivních funkcí, dyskinesa, lehká dysartrie a poruchy stability. Nebylo prokázáno těžké funkční postižení se selháváním paměťových a exekutivních funkcí, ani těžké poruchy osobnosti a chování, ani těžké motorické poruchy ani denní aktivity. Nálezy přiložené k námitkovému řízení, k žalobě a při jednání komise jsou ve shodě a potvrzují výše uvedené zdravotní postižení. Neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. PK MPSV kvalifikovala zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí podle zdravotního postižení uvedeného v kapitole VI, položky 17, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/1999 Sb. ve znění platném od 1. 1. 2010, se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 60 %. Funkční postižení při Huntingtonově chorobě odpovídá této položce na dolní hranici daného procentního pásma, přičemž horní hranice byla zvolena s ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti. Pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti PK MPSV neshledala důvody. PK MPSV závěrem posudkového hodnocení uvedla, že u neurologické a psychiatrické symptomatologie lze očekávat progresi, kterou je nutno zhodnotit v prvoinstančním řízení. Odnětí řidičského průkazu ze zdravotních důvodů je v kompetenci ošetřujících lékařů. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno ke dni 11. 12. 2014. Podle pracovní rekomandace je žalobce schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové a duševní schopnosti.

Napadené rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy II, dílu 1 s.ř.s., v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (ex offio), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu.

Při nařízeném **jednání** dne 23. 5. 2016 účastníci setrvali na svých procesních návrzích. Krajský soud provedl dokazování posudkem PK MPSV ze dne 16. 9. 2015, přičemž žalobce k výsledkům dokazování uvedl, že požaduje, aby soud provedl důkaz lékařskými zprávami, které soudu při jednání předložil. Jak soud z předložených listin zjistil, jednalo se o kompletní zdravotnickou dokumentaci žalobce, a proto návrh na dokazování těmito listinami zamítl. Vyhověl pouze návrhu na provedení dokazování lékařskou zprávou z Nemocnice Boskovice, rehabilitační ambulance, ze dne 25. 4. 2016, která vypovídá o tom, že žalobce absolvoval dne 20. 4. 2016 rentgenové vyšetření kyčlí, z něhož vyplývá, že artikulace v obou kyčelních kloubech je správná, vpravo je kloubní štěrbina přiměřené šíře, kloubní hlavice bez defigurace, vlevo je kloubní štěrbina zúžená, kloubní hlavice oploštělá, krček zkrácený. Dále tento náález hodnotí i výsledky rentgenového vyšetření C a LS páteře, která vypovídají o dorsálním zúžení meziobratlové štěrbiny L5 napřímení krční lordosy s meziobratlově dorsálně zúženými štěrbinami. V závěrech vztahujících se k postižení páteře se uvádí, že hybnost páteře je redukována do krajních poloh rotací a úklonů.

Žaloba není důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném

a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. V případě, že se jedná o odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné

dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo obdobně také přiznání nižšího stupně invalidity, je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008-46, přístupný na www.nssoud.cz). Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud vycházel ze skutkového stavu zjištěného ze správních spisů žalované a OSSZ v Blansku, jakož i zejm. z doplnění dokazování posudkem PK MPSV ze dne 16. 9. 2015. Tento posudek byl vyhotoven PK MPSV zasedající v řádném složení, přičemž jejím členem byla odborná neuroložka. Žalobce byl při jednání komise vyšetřen a PK MPSV měla k dispozici kompletní zdravotnickou dokumentaci žalobce. Z formálního hlediska předmětný posudek splňuje všechny náležitosti předepsané právní úpravou, a proto jej krajský soud považuje za důkaz osvědčující náležitě a řádně zjištěný skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované.

K jednotlivým žalobním námitkám krajský soud uvádí následující. V první řadě je třeba přisvědčit žalobci v tom, že posudkové hodnocení OSSZ v Blansku (pokles pracovní schopnosti o 55 %) a lékařky žalované v navazujícím námitkovém řízení (pokles pracovní schopnosti o 60 %) nebylo úplně totožné. Rozdíl v hodnocení nicméně nezakládal žádný rozpor z hlediska kvalifikace zjištěného skutkového stavu pod ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, neboť aby žalobce mohl dosáhnout na invaliditu třetího stupně, musela by jeho pracovní schopnost poklesnout o nejméně 70 %. Závěr o druhém stupni invalidity byl jednoznačně potvrzen i posudkem PK MPSV, podle něhož k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované poklesla pracovní schopnost žalobce o 60 %, přičemž jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo určeno zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položky 17), písm. b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pod tímtož ustanovením přílohy citované vyhlášky o posuzování invalidity hodnotila zdravotní stav žalobce také lékařka žalované v námitkovém řízení. V rámci tohoto hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti žalovaná zahrnula i nepříznivé dopady ostatních onemocnění žalobce. S námitkami žalobce o rozporném a nesprávném zjištění zdravotního stavu se tedy krajský soud neztotožňuje.

K námitkám týkajícím se podkladů tohoto posudku krajský soud uvádí, že posudek PK MPSV byl založen nejen na žalobcem zmiňovaných nálezech z roku 2014, ale též na relevantních lékařských nálezech z období roku 2015 předcházejících vydání napadeného rozhodnutí. Jestliže žalobce požadoval, aby byly zohledněny “nejnovější lékařské zprávy” dokumentující aktuální progresi jeho zdravotních postižení, pak k tomu krajský soud uvádí, že v řízení o přezkumu rozhodnutí ve věcech invalidity je možno dokazovat skutkový stav pouze k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.r.s.). Přesto krajský soud vyhověl návrhu žalobce na provedení dokazování lékařskou zprávou z rehabilitační ambulance Nemocnice Boskovice ze dne 25. 4. 2016, aby postavil najisto, zda se tato předložená lékařská zpráva nevyjadřuje určitým způsobem ke zdravotnímu stavu žalobce zpětně ke dni vydání

napadeného rozhodnutí. Ze závěrů této lékařské zprávy ovšem nevyplývá odlišné hodnocení zdravotního stavu žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, nýbrž pouze aktuální stav jeho postižení krční a bederní páteře a funkční dopady těchto postižení. Progresi neurologických postižení konec konců potvrzuje i posudek PK MPSV s tím, že předvídá nové prvostupňové řízení ve věci invalidity žalobce. Krajský soud proto uvádí, že citovaná lékařská zpráva nevyvrací závěry o invaliditě zaujaté orgány lékařské posudkové služby v této věci, přičemž může sloužit žalobci jako podklad pro novou žádost o změnu invalidního důchodu ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) zákona o důchodovém pojištění.

Pokud žalobce namítal, že progresi jeho zdravotních postižení dokumentuje rozhodnutí o odnětí řidičského průkazu, pak k tomu krajský soud uvádí, že tuto skutečnost reflektoval již posudek žalované v námitkovém řízení, přičemž se o ní zmiňuje i posudek PK MPSV. Nicméně samotné odnětí řidičského průkazu (ztráta zdravotní způsobilosti k výkonu řidičského oprávnění) je založeno na jiném druhu hodnocení zdravotního stavu, než je tomu u posudkového hodnocení pro účely řízení o invalidním důchodu. Může jít ve vztahu k posudkovému hodnocení pro účely zjištění invalidity pouze o indicii, která je sama založena na lékařských nálezech odborného či praktického lékaře (viz k tomu § 84 a násl. zákona č. 361/2000 Sb., silničního zákona, ve znění pozdějších předpisů).

Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto jako takovou ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23. května 2016

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení
Barbora Zachovalová